

650 – 656. 9. Грішнова О. Економіка праці та соціально-трудова відносина: Підручник. – К.: Знання, 2006. – 559. 10. Гетьман О. О., Шаповал В. М. Економіка підприємства: навч. посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К.: Центр навчальної літератури, 2006 – 488 с. 11. Вергун А. М. Напрями підвищення рівня фінансово-економічної безпеки вищих навчальних закладів освіти України / А. М. Вергун, І. О. Тарасенко // Вісник КНУТД. — 2014. — Тематичний випуск : матеріали IV міжнар. наук. практ. конф. "Ефективність організаційно-економічного механізму інноваційного розвитку вищої освіти України". — С. 322-331.

ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ІННОВАЦІЙНОЇ ПРОЕКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ШВЕЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ВИСОКОГО РІВНЯ КОНКУРЕНЦІЇ

Шкода М.С. к.е.н., доцент, Дубініна А. магістр

Київський національний університет технологій та дизайну

Анотація. У статті досліджується інноваційний розвиток підприємств швейної промисловості. Проблеми інноваційного розвитку особливо актуальні для підприємств швейної промисловості, на яких даний процес перебуває на початковій стадії формування, таким чином необхідним є системне дослідження інноваційної діяльності, визначення її особливостей і розробки практичних й теоретичних аспектів з метою удосконалення господарського механізму підприємств швейної промисловості. Забезпечення високої конкурентоспроможності підприємства швейної промисловості можливо за умови вдосконалення механізмів управління його інноваційним розвитком із врахуванням всіх необхідних вимог і принципів.

Ключові слова: інноваційна діяльність, інновація, швейна промисловість, інноваційна активність підприємства, конкурентоспроможність.

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ МЕХАНИЗМОВ ИННОВАЦИОННОЙ ПРОЕКТНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ШВЕЙНЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ В УСЛОВИЯХ ВЫСОКОГО УРОВНЯ КОНКУРЕНЦИИ

Шкода М.С. к.э.н., доцент, Дубинина А. магистр

Киевский национальный университет технологий и дизайна

Аннотация. В статье исследуется инновационное развитие предприятий швейной промышленности. Проблемы инновационного развития особенно актуальны для предприятий швейной промышленности, на которых данный процесс находится на начальной стадии формирования, таким образом необходимо системное исследование инновационной деятельности, определение ее особенностей и разработки практических и теоретических аспектов с целью совершенствования хозяйственного механизма предприятий швейной промышленности. Обеспечение высокой конкурентоспособности предприятия швейной промышленности возможно при условии формирования эффективной системы управления его инновационным развитием с учетом всех необходимых требований и принципов.

Ключевые слова: инновационная деятельность, инновация, швейная промышленность, инновационная активность предприятия, конкурентоспособность.

IMPROVING THE INNOVATIVE DESIGN OF CLOTHING ENTERPRISES IN THE HIGH-LEVEL COMPETITION

*M. Shkoda Ph.D., assistant professor of entrepreneurship and business, A. Dubinina
Kyiv National University of Technology and Design*

Abstract. This paper examines the innovative development of clothing industry enterprises. Problems of innovative development particularly relevant for businesses garment industry, where the process is at an early stage of formation, so it is necessary to study innovation system, define its characteristics and the development of practical and theoretical aspects to improve the economic mechanism garment industry enterprises. Providing high competitiveness of enterprises garment industry is subject to the formation of effective system of its innovative development taking into account all the necessary requirements and principles.

Keywords: innovation, innovation, garment industry, innovative activity of enterprise competitiveness.

Постановка проблеми в загальному вигляді. В умовах розвитку ринкових відносин, зростаючої невизначеності і ризику ефективності господарської діяльності, високий рівень конкурентоспроможності підприємства у значній мірі залежить від рівня його інноваційної активності. Проблеми інноваційного розвитку особливо актуальні для вітчизняних швейних підприємств легкої промисловості, на яких даний процес перебуває на початковій стадії формування, тому необхідним є системне дослідження інноваційної діяльності, визначення її особливостей і розробки теоретичних та практичних аспектів з метою удосконалення господарського механізму швейних підприємств легкої промисловості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні питання інноваційної діяльності досліджувались у наукових працях зарубіжних вчених–економістів В. Бакум [1], Т. Божидарнік [2], М. Войнаренко [3], П. Гаврилко [4], Т. Городинський [5], Р. Солоу[6], Б. Твісса[7], Т. Полозова [8]. Більшість досліджень українських вчених присвячені визначенню особливостей інноваційних процесів в Україні взагалі та високотехнологічних галузей, зокрема: А. Костюк [9], О. Супрун [10], С. Ілляшенко [11] та інші.

Проблемам інноваційного розвитку такої соціально значимої промисловості, як легкої присвячено невелика кількість публікацій. Тому потребують подальшого дослідження питання побудови структури сучасного механізму інноваційного розвитку швейного підприємства легкої промисловості, удосконалення організаційно–економічного забезпечення управління інноваціями.

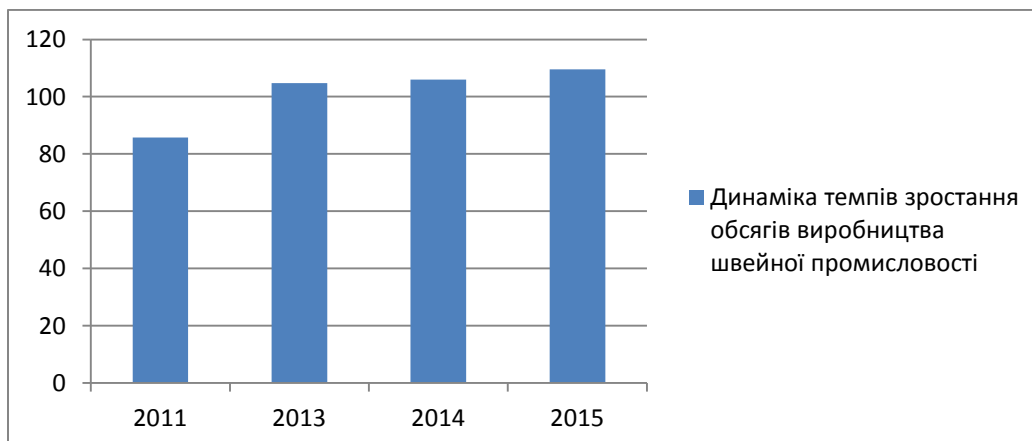
Постановка завдання. Метою дослідження є визначення напрямків удосконалення механізмів інноваційної проектної діяльності швейних підприємств.

Основні результати дослідження. Українська легка промисловість сьогодні є потужним багатогалузевим комплексом з виробництва товарів народного споживання та одна із небагатьох галузей господарства зі швидким обертанням капіталу. Вона забезпечує приблизно 72 тис. робочих місць. Цей соціально вагомий сектор економіки орієнтований на кінцевого споживача. Потенціальні можливості підприємств легкої промисловості дозволяють виробляти широкий спектр товарів народного споживання, здатних задовольнити попит на внутрішньому ринку. Станом на 01 березня 2015 року легка промисловість нараховує понад 2500 підприємств, з яких тільки 31,3% є

економічно активними, 53,4% - банкрути, 15,3% - економічно неактивні [1]. Швейна промисловість посідає друге місце у складі легкої промисловості за вартістю виробленої продукції. Зорієнтована переважно на споживача продукції, тому підприємства цієї галузі розміщені у великих населених пунктах. Найбільш потужні підприємства зосереджені у Вінниці, Києві, Львові, Харкові, Одесі.

Швейна галузь, як і легка промисловість України в цілому, на сьогоднішній день перебуває у незадовільному стані, що характеризується цілою низкою серйозних проблем, зокрема - це: відсутність на внутрішньому ринку товарів вітчизняного виробництва та його тотальне заповнення дешевими, низькоякісними виробами іноземного походження, значну частку серед яких, займають товари «секонд-хенд»; застосування вітчизняними підприємствами давальницьких схем виробництва; погано розвинута інфраструктура галузі; недостатня інвестиційна та інноваційна діяльність; не конкурентоспроможність вітчизняної продукції як за ціною, так і за якістю. Зазначені проблеми вкрай негативно впливають на діяльність підприємств швейної промисловості, а головне – гальмують подальший розвиток галузі[4].

Зменшення обсягів виробництва та експорту швейної продукції негативно вплинуло на фінансові результати діяльності підприємств. Виходячи з даних Держкомстату, у 2015р. за результатами фінансового–господарської діяльності, збитки отримали 37,1% підприємств, а їх загальний розмір становив 334,1 млн. грн., що практично дорівнює розміру прибутку (404 млн. грн.). Ситуація впродовж 2015 р. демонструє незначне зменшення кількості збиткових підприємств до 36,5%, але порівняно з 2014 р. загальний обсяг збитків збільшився на 30% та становить 434,2 млн. грн. Загальний рівень рентабельності за цей період був визначений на рівні 3,0% (рис.1).

Джерело: Державна служба статистики України. Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

Рис.1. Динаміка темпів зростання обсягів виробництва швейної промисловості

Згідно Концепції Загальнодержавної цільової програми розвитку промисловості України на період до 2017 року вирішальним чинником розвитку та підвищення конкурентоспроможності промислових підприємств визначено структурно-інноваційне вдосконалення виробництва та реалізацію енергозберігаючої моделі розвитку [7].

З метою сприяння розвитку внутрішнього ринку товарів легкої промисловості та зменшення податкового тягара для промислових підприємств Податковим кодексом України передбачено тимчасове, строком на 10 років, починаючи з 1 січня 2011 року, звільнення від оподаткування прибутку, отриманого від основної діяльності підприємств легкої промисловості, крім підприємств, які виробляють продукцію на давальницькій сировині [2,13].

Для виходу із скрутного становища та підвищення ефективності діяльності вітчизняні підприємства – виробники одягу повинні додатково вживати конкретних заходів з метою набуття певних конкурентних переваг. Необхідність полягає у визначенні стратегічної позиції підприємств, їх потенційних можливостей щодо покращення свого положення в конкурентній боротьбі, оцінці впливу факторів внутрішнього і зовнішнього середовища на їх функціонування та розвиток, що надасть можливість визначити ключові фактори успіху підприємств (табл.1).

Таблиця 1

Характеристика інноваційних структурних змін на швейних підприємствах легкої промисловості

Форма змін	Характеристики змін
Модернізація підприємства в цілому	Системний та цілеспрямований процес удосконалення, оновлення виробничого потенціалу підприємства з метою приведення його у відповідність до сучасних вимог і норм, технічних умов, показників якості, заміна морально застарілого і фізично зношеного устаткування, підвищення автоматизації процесів, зниження енергоспоживання, ґрунтується на впровадженні у виробництво досягнень науково-технічного прогресу
Технічне переозброєння підприємства	Комплекс технічно-організаційних заходів щодо підвищення техніко- економічного рівня окремих виробництв, цехів і ділянок, що включає можливість часткової перебудови і розширення існуючих чи впровадження нових об'єктів, удосконалення загальнозаводського господарства і допоміжних служб з метою посилення конкурентних позицій підприємств на ринку за рахунок якісного поліпшення продукції і розширення номенклатури
Реконструкція структурних складових підприємства	Комплекс заходів, спрямованих на докорінну чи часткову перебудову технологічного комплексу діючих підприємств. Реконструкція може бути формою проведення капітального будівництва на підприємстві, здійснюється за спеціально розробленим проектом, має епізодичний характер, спрямована на повне або часткове переустаткування і перебудову виробництва при значному охопленні пасивної частини основних фондів

Реінжиніринг	Підвищення загальної ефективності господарських процесів, що передбачає перепроєктування внутрішніх зв'язків підприємства (у ряді випадків радикальне) зі збереженням основних ланок організаційної структури, зміни стилів управління, делегування відповідальності, розширення прав структурних ланок і окремих працівників, стимулювання творчої діяльності з метою скорочення витрат, росту якості сервісу, швидкості обслуговування партнерів і т.д.
Реструктуризація підприємства	Значні перетворення структури виробництва та організації управління в межах підприємства, зміни організаційної структури, системи управління в цілому, зміна організаційної стратегії, перепрофілювання виробничих підрозділів, впровадження сучасних систем аналітичної обробки даних і автоматизованих експертних систем прийняття рішень з метою підвищення ефективності функціонування підприємства .
Реорганізація підприємства	Комплекс найбільш радикальних змін (поділ, приєднання, виділення, скорочення, перетворення й т.п.), що характеризуються пере форматуванням юридичної особи з метою одержання додаткового і сукупного ефекту від зміни структури основного і додаткового капіталу, реструктуризації балансу, усунення дублювання повноважень і функцій, скорочення операційних витрат при збільшенні обсягу виробництва, використання ефекту масштабу й т.д
Оптимізація комунікацій підприємства з партнерами, клієнтами, споживачами контролюючими органами, конкурентами	Комплекс комунікацій, що характеризуються ефективними процесами одержання та передачі інформації з використанням сучасних інформаційних та управлінських технологій в ринковому середовищі та в межах галузевого кластеру з метою підвищення ефективності функціонування підприємства.

Джерело: складено і доповнено автором за [7, 11]

Основними принципами інноваційного розвитку є такі принципи:

- системності, як комплексності інноваційних напрямів;
- адаптивності, як пристосованості до існуючих умов;
- самоорганізації, як високо-інтелектуальності та як коригованості змін;
- ефективності, як прибутковості та конкурентоспроможності;
- керованості, як зворотності зв'язку і контролю ситуації;
- збалансованості, як урегульованості;
- вимірності, як можливості оцінки інноваційного розвитку;
- саморозвитку, як самостійності та самодостатності;

– невизначеності, як необхідності контролю ризикованості.

Принципи формування механізму інноваційного розвитку представлені в таблиці

2.

Таблиця 2

Принципи формування механізму інноваційного розвитку швейного підприємства

Принцип	Характеристика принципу
Принцип системності	Формування відкритої, динамічної системи імовірнісного характеру системи управління інноваційним розвитком
Принцип адаптивності	Підтримання балансу зовнішніх, сформованих ринковим середовищем, і внутрішніх можливостей розвитку суб'єкта господарювання
Принцип самоорганізації	Самостійне забезпечення підтримки обміну різними видами ресурсів: інформаційних, матеріальних, фінансових між структурними складовими підприємства та між підприємством і зовнішнім середовищем
Принцип саморегуляції	Коригування системи управління господарською діяльністю підприємства відповідно до змін зовнішнього середовища
Принцип ефективності	Зростання прибутку, розширення масштабів виробництва і можливостей нагромадження капіталу, підвищення конкурентоспроможності підприємства
Принцип керованості	Забезпечення відповідності фактичного стану інноваційного процесу бажаному, запланованому стану після реалізації системної трансформації
Принцип збалансованості	Інноваційні процеси і проект реалізації системних перетворень повинні бути узгоджені у часі і термінах реалізації і являти собою єдиний процес
Принцип вимірності	Має бути сформована система кількісних і якісних показників для оцінки ефективності стратегії інноваційного росту
Принцип саморозвитку	Самостійне забезпечення умов функціонування підприємства відповідно до прийнятої стратегії розвитку
Принцип невизначеності	Необхідність достовірного прогнозування і планування стратегії інноваційного розвитку, створення фінансових резервів для зменшення можливих негативних наслідків від можливих ризиків чи коректування строків виконання окремих інноваційних робіт (стадій, етапів) при їхньому плануванні

Джерело: складено і доповнено автором за [6,8, 11, 12]

На нашу думку, особливе значення для ефективного інноваційного розвитку швейного підприємства легкої промисловості мають такі фактори: відповідність продукції підприємства потребам споживачів; нестабільність розвитку економічних процесів зовнішнього (зміни чинного законодавства, системи державного регулювання інноваційного розвитку, податкового регулювання) і внутрішнього середовища; рівень розвитку внутрішнього середовища (забезпечення ресурсами, фінансово-економічний

стан підприємства, наявність кадрів високої кваліфікації); високий рівень конкуренції швейної продукції легкої промисловості на ринку.

Механізм інноваційного розвитку швейного підприємства легкої промисловості, який функціонує на основі інноваційного підходу, має вирішувати ряд завдань, що забезпечить ефективний розвиток підприємства, зростання його конкурентоспроможності: постійне оновлення номенклатури продукції та підвищення її якісних властивостей; технологічне і структурне удосконалення виробництва для розширення виробництва конкурентоспроможної продукції; підвищення ефективності виробничої і збутової діяльності за рахунок зростання продуктивності праці і зниження всіх видів витрат; формування і реалізація стратегії розвитку підприємства на основі впровадження найперспективніших досягнень техніки і технології; узгодження діяльності всіх підрозділів підприємства в інноваційному процесі.

На нашу думку, найважливішими напрямками розбудови механізму інноваційного розвитку проектної діяльності швейного підприємства легкої промисловості мають бути:

- формування раціональної системи управління інноваційним розвитком підприємства, чіткий розподіл функцій управління і відповідальності працівників;
- впровадження економіко-математичних методів у практику проведення аналізу, прогнозування і планування в процесі функціонування механізму інноваційного розвитку проектної діяльності;
- побудова концепції інноваційно-інвестиційного розвитку проекту новітнього підприємства;
- розробка системи стимулювання інноваційного розвитку підприємства, спрямованої на розвиток виробництва, підвищення продуктивності праці та якості продукції;
- впровадження сучасних інформаційних технологій у процеси прийняття управлінських рішень на всіх етапах і рівнях управління інноваційним розвитком підприємства;
- побудова системи розвитку трудової діяльності і персоналу на основі удосконалення методів планування, підготовки, оцінки трудових ресурсів;
- формування системи моніторингу сучасних наукових досягнень з питань виробничих та інформаційних технологій, прискорення впровадження досягнень науково-технічного прогресу на практиці.

Механізм інноваційної проектної діяльності швейного підприємства потребує комплексного використання економіко-математичних методів і сучасних засобів обчислювальної техніки в процесі управління проектом. Це забезпечить ефективну обробку управлінської інформації, краще узгодження виробничих процесів. Впровадження комп'ютеризації в управління проектом дозволяє зменшити об'єми рутинної роботи, виконуваної управлінським персоналом, виявити та усунути помилки, допущені в процесах підготовки і переробки інформації піз час проектної діяльності.

Вважаємо, що механізм інноваційної проектної діяльності швейного підприємства легкої промисловості представляє собою динамічну інтегровану систему підмеханізмів різного спрямування, взаємоузгоджене функціонування яких забезпечує ефективну реалізацію всіх видів ресурсів підприємства, зростання його економічного потенціалу і конкурентоспроможності.

На нашу думку, метою функціонування механізму інноваційної проектної діяльності швейного підприємства є прискорення темпів науково-технічного прогресу; підвищення ефективності організаційно-економічних робіт у результаті спланованої і цілеспрямованої розробки й втілення комплексу заходів з НТП; активізація і раціональне використання творчої активності працівників.

До основних завдань механізму інноваційної проектної діяльності швейних підприємств легкої промисловості слід віднести:

- забезпечення ефективного впровадження сучасних наукових досягнень у виробництво;
- сприяння проведенню наукових досліджень, спрямованих на розробку нових технологій і видів продукції легкої промисловості;
- формування фінансових ресурсів для реалізації інноваційних проектів;
- побудова системи мотивації щодо інноваційної діяльності;
- стимулювання підвищення кваліфікації працівників підприємства.

Система управління інноваційним розвитком швейних підприємств легкої промисловості за допомогою механізму має забезпечувати виконання ряду функцій (табл. 3).

Таблиця 3

Функції механізму управління інноваційним розвитком швейних підприємств легкої промисловості

Вид функції управління	Зміст функції управління
Моніторинг зовнішнього середовища	Аналіз поточної кон'юнктури ринку, визначальних її факторів, правових умов інноваційної діяльності в цілому і в розрізі окремих його сегментів, пов'язаних з діяльністю підприємства окремих форм інвестицій, прогноз розвитку кон'юнктури
Аналіз внутрішнього стану підприємства	Аналіз результатів діяльності, розрахунок ефективності діяльності підприємства, визначення її сильних і слабких сторін, обґрунтування тенденції його розвитку
Вибір напрямків інноваційного розвитку господарського механізму	На основі методу SWOT-аналізу визначення зовнішніх впливів і загроз, сильних і слабких сторін діяльності підприємства, відбір інноваційних проектів, найбільш відповідних діяльності підприємства; проведення оцінки економічної ефективності (рис.2)
Формування цільового ринку для реалізації проектів інноваційного розвитку	Вибір цільових сегментів чи ніш ринку для реалізації варіантів інноваційного розвитку
Аналіз і кількісна оцінка ризиків на етапах інноваційного розвитку	Використання методів і моделей врахування можливих ризиків для

	прийняття і коригування управлінських рішень)
Формування перспективних напрямків інноваційного розвитку	Формування системи цілей, пріоритетних завдань на поточний і довгостроковий інноваційного розвитку
Формування структури управління інноваційним розвитком	Формування оптимальної організаційної структури системи управління у відповідності до системи поставлених цілей і складу завдань
Планування діяльності за обраними напрямками інноваційного розвитку	Розробка перспективних і поточних планів, прогнозування потреби в інвестиційних ресурсах, необхідних для реалізації розроблених інноваційних планів за окремими етапами їх здійснення; визначення можливості використання залучених і власних коштів
Контроль за ходом виконання завдань інноваційного розвитку	Виявлення та усунення причин відхилень від наміченої програми інноваційного розвитку (за термінами, обсягами тощо)
Розробка управлінських рішень про пошук нових напрямків інноваційної діяльності	Підготовка рішень про коригування і зміну пріоритетів діяльності, про розроблення нових варіантів інноваційного розвитку

Джерело: складено і доповнено автором за [2,4, 11]

На рис.2 сформовано основні фактори позитивного і негативного впливу на діяльність швейних підприємств України. Співставлення наведених факторів негативного і позитивного впливу дає змогу виявити перспективи розвитку швейної промисловості з формуванням основних конкурентних переваг підприємств – виробників одягу.

Сильні сторони швейних підприємств	Можливості швейних підприємств
<ul style="list-style-type: none"> - великий досвід роботи - дотримання технології виробництва - підтримка належної якості швейної продукції - належна асортиментна політика - серійне виробництво обмеженої номенклатури продукції - використання передових 	<ul style="list-style-type: none"> - можливість виходу на іноземних крупно-гуртових замовників - покращення стану суміжних галузей - застосування норм міжнародної сертифікації і стандартизації - налагодження зв'язків з дизайнерськими групами та з каналами збуту - модернізація виробництва - розширення асортименту, освоєння нових видів готової

розробок іноземних замовників.	продукції - впровадження енергозберігаючих технологій.
Слабкі сторони швейних підприємств	Загрози для швейних підприємств
<ul style="list-style-type: none"> - моральне та фізичне зношення обладнання (висока вартість імпортного обладнання) - недозавантаження виробничих потужностей – брак обігових коштів - висока плинність кадрів (низький рівень заробітної плати) - низька кваліфікація нового виробничого персоналу - висока ціна на імпортну сировину - високий рівень витрат на енергоносії - висока собівартість продукції - залежність від толінгодавців - проблеми з залученням професійних дизайнерів (відставання продукції від модних тенденцій) - відсутність ефективної системи управління підприємством - не конкурентоспроможність продукції за ціною і якістю. 	<ul style="list-style-type: none"> - нерозвинута модна індустрія України - тіньовий імпорт - високий рівень конкуренції - низька купівельна спроможність населення країни - брак якісної вітчизняної сировини для виробництва одягу - недостатньо розвинута інфраструктура розповсюдження швейної продукції (брак налагоджених ринків збуту готових виробів) - не врегульованість питань митної і податкової політики державою - не вигідні умови кредитування - недостатнє захищення інтелектуальних прав на продукцію.

Джерело: розробка автора

Рис.2. Основні фактори позитивного і негативного впливу на діяльність швейних підприємств України

Таким чином, При управлінні інноваційною діяльністю необхідно враховувати як потенційні можливості інновації для формування конкурентних переваг, так ресурсні можливості підприємства щодо впровадження інновацій, що потребує економічного обґрунтування їх доцільності, вибір того із альтернативних варіантів, який забезпечить економічний ефект, який суттєво перевищить вкладені у реалізацію ресурси. Здійснення зазначених стратегічно важливих завдань дасть можливість вітчизняним швейним підприємствам успішно діяти за умов жорсткої конкуренції.

Висновки та пропозиції. Отже, на основі проаналізованого матеріалу можна зробити висновок, що забезпечення високої конкурентоспроможності підприємства швейної промисловості можливе, але за умови формування ефективної системи управління його інноваційним розвитком із врахуванням всіх необхідних принципів, завдань та функцій.

Література: 1. Бакум В. В. Особливості формування системи управління регіоном : научное издание / В. В. Бакум // Економіка АПК. – 2007. – № 4. – С. 27–33. 2. Божидарнік Т. В. Світовий досвід створення інноваційної інфраструктури / Т. В. Божидарнік, Н. В. Божидарнік // Економічний форум : наук. журн. – Луцьк : РВВ ЛНТУ, 2011. – № 2. – С. 54–61. 3. Войнаренко М. П. Кластери в інституційній економіці : монографія / М. П. Войнаренко. – Хмельницький : ХНУ, 2011. – 502 с. 4. Гаврилко П. П. Фактори інноваційного розвитку промисловості / П. П. Гаврилко, А. В. Колодійчук, В. М. Черторижський // Науковий вісник НЛТУ. – Вип. 21.11 – Львів, 2011. – С. 201–205. 5. Городиський Т. І. Інноваційний потенціал: фактори впливу / Т. І. Городиський // Науковий вісник НЛТУ України: зб. наук.–техн. праць. – Львів: РВВ НЛТУ України, 2007. – Вип. 17.2. – С. 276–284. 6. Менеджмент: теорія і практика : навч. посібн. / А. А. Мазаракі, Г. Є. Мошек, Л. А. Гомба, І. К. Погодаєв. Ю. В. Поканевич. А. В. Семенчук; за заг. ред. канд. екон. наук, проф. Г. Є. Мошека. – К. : Атака, 2007. – 584 с. 7. Механізми підвищення конкурентного потенціалу промислових підприємств : монографія / за наук. ред. д-ра екон. наук, проф. В. М. Нижника, канд. екон. наук, доц. М. В. Ніколайчука. – Хмельницький : ХНУ, 2013. – 347 с. 8. Полозова Т. В. Сутність організаційно-економічного механізму функціонування підприємств промисловості / Т. В. Полозова, Ю. В. Овсяченко // Вісник МСУ = Vesntnik VSU . – (Економічні науки). –Том VIII. – 2005. – №1–2. – С. 63–65. 9. Костюк А. К. Інноваційний розвиток підприємств: економічні умови, проблеми та перспективи / А. К. Костюк, К. О. Бояринова // Актуальні проблеми економіки та управління. – 2011. – Вип. 5. – С. 30–33. 10. Супрун О. М. Господарський механізм у розвитку та регулюванні економіки / О.М. Супрун // Вісник Полтавської державної аграрної академії. – 2011. – № 1. – С. 122–124. 11. Ілляшенко С. М. Управління інноваційним розвитком: Навчальний посібник / С. М. Ілляшенко ; 2-ге вид., перероб. і доп. – Суми : ВТД "Університетська книга"; К. : Видавничий дім «Княгиня Ольга», 2005. – 324 с. 12. Шкода М.С. Особливості державного стимулювання інноваційних процесів в країні / М. С. Шкода // Формування ринкових відносин в Україні. – 2015. -- №7. – С. 52-55. 13. Шкода М.С. Теоретичний аналіз трактування поняття «проект розвитку» / М. С. Шкода // Економіка. — 2012. — № 623-626. — С. 158–161.

СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО БІЗНЕС–ПЛАНУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ ПІДПРИЄМСТВА

(НА ПРИКЛАДІ ПІДПРИЄМСТВ ЮВЕЛІРНОЇ ГАЛУЗІ)

Щербак В. Г. д.е.н., проф., Єрмакова Д.О. магістр

Київський національний університет технологій та дизайну

Анотація. У статті розглянуто особливості бізнес–планування для інноваційних проектів. Здійснено аналіз розвитку підприємств ювелірної галузі України, визначено основні проблеми та особливості їх функціонування. Запропоновано системний підхід до бізнес–планування інноваційних проектів ювелірних підприємств.

Ключові слова: інновація, інноваційний проект, бізнес, бізнес–планування, бізнес–план інноваційного проекту, системний підхід, ювелірна галузь.